

# РЕШЕНИЕ

№ 2032

гр. София, 29.03.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,**  
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Цветанка Паунова**

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **860** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. К. К., чрез адв. Я. А., срещу Заповед № 4332з-993/22.12.2020г. на началник отдел „Пътна полиция“ при О. - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърденията са, че не е извършено вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение. Твърди се още, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, както в хода на дисциплинарното производство, така и при издаване на оспорената заповед, тъй като същата не е мотивирана, не е ясно какви негови действия е прието, че представляват дисциплинарни нарушения, липсва и установяване на вредни последици от неправомерното поведение на служителя, както и не е изследван субективният елемент на деянието. Неправилно е квалифицирано вмененото дисциплинарно нарушение, доколкото се твърди нарушаване на разпоредби от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г., което не представлява неизпълнение на служебните задължения по см. на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, а неизпълнение на подзаконови нормативни актове по см. на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. А., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът – началник на отдел Пътна полиция – О. – СДВР, за съдебно заседание редовно призван, не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от кадрова справка № 513р-104080/03.12.2020г. Е. К. К. заема длъжността младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

По повод на резолюция върху докладна записка № 4332р-50957/23.10.2020г. била извършена проверка за нарушения на служебната дисциплина във връзка с настъпило пътнo транспортно произшествие, в [населено място], на [улица]и [улица]. Установено било, че на 18.10.2020г. за времето от 08.00ч. до 20.00ч., съгласно ежедневната ведомост рег. № 4332з- 41393/20г. жалбоподателят Е. К. бил назначен, като водач на служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] в състав със старши на наряда - младши инспектор К. С. С. - младши автоконтрольор от същата група и сектор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, като ППК 91/3. Установено било още, че на 18.10.2020г. около 17:00ч. на [улица]и [улица]настъпило ПТП между л. а. Ауди А-3 с рег. [рег.номер на МПС] с водач М. Д. М. и мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] с водач И. А. Н.. За произшествието бил подаден сигнал до ЕЕН 112, предвид което нарядът бил насочен от ОДЧ-99 за посещение на произшествието. Екипът посетил мястото от сигнала, но не установил участниците в ПТП. След известно време служителите получили информация, че единият участник /водачът на л.а. Ауди А-3 с рег. [рег.номер на МПС] / се намирал на бензиностанция „Л.“ на [улица]. Екипът посетил мястото, където се намирал водача, като по-късно на същото място дошъл и другият участник в ПТП /водач на мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] /. В хода на извършените дейности от екип ППК 91/3 били установени механизма на произшествието, щетите по превозните средства, съставени били съответните документи и протокол за ПТП с № 1816812/18.10.2020г. На двамата участници били съставени актове за установяване на административни нарушения, като на М. М. /водач на л.а. Ауди А-3 с рег. [рег.номер на МПС] / бил съставен АУАН № 831501 за това, че отворил вратата на лекия автомобил от страната на движението, с което станал причина за процесното ПТП, а на И. Н. /водач на мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] / - АУАН № 831503 за това, че имал неплатена в срок глоба в размер на 50 лева, като му било отнето СУМПС.

В хода на проверката по докладна записка № 4332р-50957/23.10.2020г. били снети сведения от участниците в гореописаното ПТП, служителите от ППК 91/3, проверени били записите от ЕЕН 112 и от системата АИС-ВОДПК от служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] , радиоефира, както и видеозаписите от камерите за видеонаблюдение.

Била изготвена Справка рег. № 4332р-56254/20.11.2020г., в която било формулирано предложение да се ангажира дисциплинарната отговорност на мл. инспектор Е. К., за

това, че е извършил нарушение на служебната дисциплина по см. на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, за което на осн. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година. Изготвената справка била връчена на К. за запознаване на 26.11.2020г.

Със Справка рег. № 4332р-56254/20.11.2020г. е запознат дисциплинарно наказващият орган на 20.11.2020г., видно от положения подпис с дата.

С покана рег. № 4332р-60660/16.12.2020г., получена от К. на същия ден, е дадена възможност за запознаване с материалите по дисциплинарната проверка и вземане на становище по формулираното дисциплинарно обвинение. С вх. № 4332р-61237/21.12.2020г. Е. К. е депозирал обяснение, в което е отрекъл да е извършил дисциплинарно нарушение.

Постановена е процесната Заповед № 4332з-993/22.12.2020г., с която при преповтаряне на фактическата обстановка, описана в Справка рег. № 4332р-56254/20.11.2020г., на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо - „неизпълнение на служебните задължения“, и алинея 2 - „Дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за срок от шест месеца до една година“, чл. 204, т. 4 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на Е. К. К. - младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, считано от датата на връчване на заповедта. Като фактически основания за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че Е. К. не е изпълнил служебните си задължения при обработване на ПТП, като не е установил и документирал причините и обстоятелствата по настъпването на ПТП, като не е съставил АУАН на И. А. Н., водач на мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС], който като участник в ПТП е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП. Заповедта е връчена на Е. К. на 28.12.2020г.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са събрани гласни доказателства посредством разпита на св. К. С. С., колега на К. и назначен с него като АП № 913 на територия на 03 РУ на 18.10.2020г. Същият дава подробности относно инцидента, извършените действия на екипа по повод установяване механизма на произшествието, виновността на водачите, съставянето на протоколи и АУАН и пр.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок, предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – началник отдел ПП при О. – СДВР, съгласно Заповед № 8121к-8826/28.08.2020г., Заповед № 513з-16138/14.12.2020г. и Удостоверение № 513р-22022/16.03.2021г.

Заповед № 4332з-993/22.12.2020г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от

дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

Твърдяното нарушение е било извършено на 18.10.2020г. Със Справка рег. № 4332р-56254/20.11.2020г. дисциплинарно наказващият орган е запознат на 20.11.2020г., видно от положения подпис с дата, като процесната заповед е издадена на 22.12.2020г., т.е. в рамките на срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Тук алтернативно са посочени два начина, а именно – да изслуша или да приеме писмени обяснения. На К. е връчена покана за писмени обяснения, като същият е депозирал такива. Последните не са обсъдени изрично в заповедта, но съдът не го възприема като съществено процесуално нарушение, доколкото по същество в обяснение вх. № 4332р-61237/21.12.2020г. Е. К. без аргументация отрича извършено дисциплинарно нарушение.

Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в чл. 16 и сл. от Инstrukция № 8121з-470 от 27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от Министъра на вътрешните работи, на основание чл. 215а от ЗМВР (обн., ДВ, бр. 34 от 12.05.2015г.).

Оспорваният акт съдържа изискуемите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС/, формално е съобразена и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“.

Съдът в настоящия състав обаче намира, че от мотивите в оспорената заповед, както и от цялата дисциплинарна преписка не може еднозначно да се установи за каква дейност е ангажирана дисциплинарната отговорност на К.. От една страна в Справка рег. № 4332р-56254/20.11.2020г. липсва каквото и да е изложение защо следва да бъде наложено дисциплинарно наказание на Е. К. К.. Едва в покана рег. № 4332р-60660/16.12.2020г. за даване на писмени обяснения се сочи, че вмененото дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебни задължения, а именно при посещение на ПТП К. не е взел отношение към водач на МПС, който като участник в ПТП е напуснал мястото на произшествието, с което К. е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР във вр. с длъжностна характеристика рег. № 4332р-14261/24.07.2015г.

В оспорената Заповед № 4332з-993/22.12.2020г. дисциплинарното обвинение вече е формулирано като нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във вр. с раздел II от длъжностна характеристика рег. № 4332р-14261/24.07.2015г. – посещава, установява и документира причините и обстоятелствата по настъпване на ПТП с напуснали водачи. Като фактически обстоятелства за налагане на дисциплинарното наказание е изложено, както следва: служителят Е. К. не е изпълнил служебните си задължения

при обработване на ПТП, като не е установил и документирал причините и обстоятелствата по настъпването на ПТП, като не е съставил АУАН на И. А. Н., водач на мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] , който като участник в ПТП е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП.

От една страна липсва яснота за какви деяния (бездействия) е наказан К., а от друга страна - коментираните в заповедта нарушения не се установяват по несъмнен начин.

От непрецизния текст на Заповед № 4332з-993/22.12.2020г. се установява неизпълнение на две задължения: - не е установил и документирал причините и обстоятелствата по настъпването на ПТП; и не е съставил АУАН на водач на МПС, който като участник в ПТП е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП. Друг е въпросът, че от данните по делото се установява, че и двамата водачи са напуснали местопроизшествието и не е ясно защо е следвало да се състави АУАН за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП единствено на водача на мотоциклета, но не и на водача на лекия автомобил.

От приетите по делото писмени и гласни доказателствата се установява, че пътно транспортното произшествие е било посетено, установени са били участниците, механизма на осъществяването му, настъпилите щети. Установява се още, че е взето отношение по ангажиране на административнонаказателната отговорност на участниците в произшествието. На водача на л.а. Ауди А-3 с рег. [рег.номер на МПС] е съставен АУАН № 831501 за това, че е отворил вратата на лекия автомобил и с това е причинил ПТП, а на водача на мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] е съставен АУАН № 831503 за това, че е имал неплатена в срок глоба в размер на 50 лева, като му е било отнето СУМПС. С тези си действия по мнение на настоящия съдебен състав, служителят Е. К. е изпълнил задълженията си по раздел II от длъжностна характеристика рег. № 4332р-14261/24.07.2015г.

По отношение на втората вменена деятелност по Заповед № 4332з-993/22.12.2020г., а именно че К. не е съставил АУАН на водач на МПС, който като участник в ПТП е нарушил чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП, следва да се има предвид следното:

Съгласно чл. 31, т. 1 от ЗМВР една от формите на административнонаказателната дейност, осъществявана от органите на МВР, е установяването на административни нарушения и налагането на административни наказания. Съставянето на АУАН е регламентирано в ЗАНН, ЗДвП и Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, в частност Раздел II на глава 4. Разпоредбата на чл. 99, т. 5 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г. регламентира издаването на необходимите документи (протоколи за ПТП, АУАН, фишове, скици на ПТП). Нарушаването на тези нормативни актове (каквото не е дисциплинарното обвинение) представлява нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, а не по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, както е посочено в заповедта. От друга страна следва да бъде посочено, че никъде в раздел II на дл. характеристика няма вменено задължение за съставяне на АУАН, вкл. и по отношение на напуснал ПТП водач. Коректният текст е „...извършва действия по призоваване и документиране на ПТП с напуснали водачи на МПС“, което е било осъществено, съобразно данните по делото.

Най-последва да бъде отбелязано, че от данните по делото не се установява да има пострадали хора при ПТП-то, каквото е изискването на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. След като не е установено наличието на пострадали хора при ПТП, респ. не е налице и задължение водачът на МПС да остане на мястото на произшествието, от което пък

няма причина за ангажиране на отговорността му по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДВП, съответно необходимостта от съставяне на АУАН. Хипотезата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДВП не е обсъждана в процесната Заповед № 4332з-993/22.12.2020г., поради което не следва да се обсъжда и в настоящето съдебно решение.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че не е извършено вмененото на Е. К. К. нарушение. Оспорената Заповед № 4332з-993/22.12.2020г. на началник отдел „Пътна полиция“ при О. - СДВР, като материално незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, претендирани в размер на 10 лева държавна такса и 500 лева по договор за защита.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. К. К. Заповед рег. № 4332з-993/22.12.2020г. на началник отдел „Пътна полиция“ при О. - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. К. К. ЕГН [ЕГН] сумата от 510 лв. (петстотин и десет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: